

Sygn. akt IIW 813/16 O., dnia 19 maja 2016 r.

WYROK NAKAZOWY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Opolu - II Wydział Karny Sekcja do Spraw Wykroczeń

w składzie: SSR Beata Kowalczyk

Protokolant: Kalina Bronowicka

po rozpoznaniu w postępowaniu nakazowym sprawy z wniosku Komendanta Komisariatu I Policji w O.

przeciwko: A. K. s. Z. i D. z domu G. ur. (...) w N.

obwinionego o to, że:

1. w dniu 28 lutego 2016 roku ok. godz. 21:49 w O. ul. (...) kierując oznakowanym samochodem Straży Miejskiej m-ki F. (...) o nr rej. (...) nie zastosował się do znaku D-11 „początek pasa ruchu autobusów i znaku D-12 „pas ruchu dla autobusów”,

tj. o wykroczenia z art. 92 §1 kw w zw. z art. 5 ust. 1 ustawy PORD

2. w dniu 28 lutego 2016 roku ok. godz. 21:49 w (...) ul. (...) kierując oznakowanym samochodem Straży Miejskiej m-ki F. (...) o nr rej. (...) zawczasu i wyraźnie nie zasygnalizował zmiany pasa ruchu,

tj. o wykroczenia z art. 97 kw w zw. z art. 22 ust. 5 ustawy PORD

3. w dniu 28 lutego 2016 roku ok. godz. 21:50 w O. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) kierując oznakowanym samochodem Straży Miejskiej m-ki F. (...) o nr rej. (...) nie zastosował się do świetlnej wjeżdżając na skrzyżowanie za sygnalizator nadający sygnał czerwony,

tj. o wykroczenia z art. 92 §1 kw w zw. z art. 5 ust. 1 ustawy PORD

przyjął, że na podstawie zebranych dowodów okoliczności popełnienia czynu i wina obwinionego nie budzą wątpliwości na mocy art. 93 §1 i 2 kpw

postanowił:

I. uznać obwinionego A. K. za winnego popełnienia zarzuczanych mu czynów w pkt1,2,3, tj wykroczeń z art. z art.92§1 kw ,97 kw i za to, na podstawie art.92§1kw przy zast.art.9§2kw wymierzyć mu karę grzywny w wysokości 400 (czterysta) złotych,

II. na podstawie art. 118 §1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 z późn. zm.) w zw. z §1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 118, poz. 1269) zasądzić od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa:

- kwotę 50 zł tytułem wydatków postępowania oraz
- kwotę 40 zł tytułem opłaty.

Pouczenie

1. **Sąd na posiedzeniu może wydać wyrok nakazowy w sprawach o wykroczenia, w których wystarczające jest wymierzenie nagany, grzywny albo kary ograniczenia wolności. Sąd orzeka bez udziału stron. Orzekanie w postępowaniu nakazowym może nastąpić, jeżeli okoliczności czynu i wina obwinionego nie budzą wątpliwości. Wydając wyrok nakazowy, sąd uznaje za ujawnione dowody dołączone do wniosku o ukaranie. Wyrokiem nakazowym można orzec również środek karny (art. 93 §1-3 kpw).**

2. **Postępowanie nakazowe jest niedopuszczalne, gdy obwiniony jest głuchy, niemy lub niewidomy; zachodzi uzasadniona wątpliwość co do jego poczytalności (art. 93 §4 kpw).**

3. Obwinionemu i oskarżycielowi przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do sądu, który wydał wyrok nakazowy, w terminie zawitym 7 dni od dnia doręczenia tego wyroku (art. 506 §1 kpk w zw. z art. 94 §1 kpw).

Czynność procesowa dokonana po upływie terminu zawitego jest bezskuteczna (art. 122 §1 kpk w zw. z art. 38 §1 kpw).

Do biegu terminu nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin. Jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia (art. 123 §1 i 3 kpk w zw. z art. 38 §1 kpw).

Termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, w polskim urzędzie konsularnym lub złożone przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej albo przez osobę pozbawioną wolności w administracji odpowiedniego zakładu, a przez członka załogi polskiego statku morskiego – kapitanowi statku (art. 124 kpk w zw. z art. 38 §1 kpw).

Jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, strona w zawitym terminie 7 (siedmiu) dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana; to samo stosuje się do osób nie będących stronami (art. 126 §1 kpk w zw. z art. 38 §1 kpw).

4. Prezes sądu odmawia przyjęcia sprzeciwu, jeżeli został wniesiony po terminie lub przez osobę nieuprawnioną (art. 506 §2 kpk w zw. z art. 94 §1 kpw).

5. W razie wniesienia sprzeciwu wyrok nakazowy traci moc a sprawa podlega rozpoznaniu na zasadach ogólnych (art. 506 §3 kpk w zw. z art. 94 §1 kpw).

6. Sprzeciw może być cofnięty do czasu rozpoczęcia przewodu sądowego na pierwszej rozprawie głównej (art. 506 §5 kpk w zw. z art. 94 §1 kpw).

7. Sąd rozpoznający sprawę po wniesieniu sprzeciwu nie jest związany treścią wyroku nakazowego, który utracił moc (art. 506 §6 kpk w zw. z art. 94 §1 kpw).

8. Wyrok nakazowy, od którego nie wniesiono sprzeciwu lub sprzeciw cofnięto, staje się prawomocny (art. 94 §3 kpw) i podlega wykonaniu, obwiniony zostaje wezwany do zapłacenia zgodnie z treścią orzeczenia.

9. Sąd może rozłożyć grzywnę na raty na czas nie przekraczający 1 roku, licząc od dnia wydania pierwszego postanowienia w tym zakresie, jeżeli natychmiastowe jej wykonanie pociągnęłoby dla skazanego lub jego rodziny zbyt ciężkie skutki (art. 49 §1 kkw).

Wyjaśnienie :

W treści pouczenia, w nawiasach wskazano między innymi podstawę prawną danego twierdzenia; użyty skrót „kpk” oznacza ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, której tekst został zamieszczony w Dzienniku Ustaw z 1997 r. Nr 89, poz. 555 i niektórych Dziennikach opublikowanych później; skrót „kpw” oznacza ustawę z dnia

24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, której tekst został zamieszczony w Dzienniku Ustaw z 2013 r. poz. 395 oraz niektórych Dziennikach opublikowanych później.